

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 357/2023-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti postupu Okresného súdu Bratislava I (teraz Mestský súd Bratislava IV) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 142/2010 (teraz pod sp. zn. B1-16 C 142/2010) v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 301/2021-31 z 29. júna 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 142/2010 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 301/2021-31 z 29. júna 2021 **boli porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Každému zo sťažovateľov **priznáva** finančné zadostučinenie v sume **500 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **841,39 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevychováje**.

Odôvodnenie :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenu Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. februára 2023 a prijatou ústavným súdom na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 357/2023-13 z 22. júna 2023 v tam vymedzenej časti domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (teraz Mestský súd Bratislava IV) (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 142/2010 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne žiadajú prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznať im primerané finančné zadosťučinenie 2 500 eur každému a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu vyplýva, že sťažovatelia sa žalobou doručenu okresnému súdu 9. augusta 2010 domáhali proti žalovanému ochrany osobnosti a zaplatenia sumy 53 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Okresný súd rozsudkom z 15. októbra 2015 žalobu v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 10 Co 68/2016 z 30. marca 2017 potvrdil rozsudok okresného súdu a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2 Cdo 71/2018 z 28. februára 2019 dovolanie sťažovateľov odmietol. Ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 337/2019 z 26. mája 2020 zrušil rozsudok krajského súdu z 30. marca 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a ten uznesením č. k. 15 Co 84/2020 z 30. októbra 2020 následne zrušil rozsudok okresného súdu z 15. októbra 2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Okresný súd 19. júla 2021 vyhlásil vo veci (v poradí druhý, pozn.) rozsudok, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľke [REDAKOVANÉ] náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20 000 eur a sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 eur, vo zvyšku žalobu zamietol a zároveň priznal obom sťažovateľom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 10. septembra 2021 a vykonateľnosť 28. septembra 2021.

4. Podaním z 13. októbra 2021 sťažovatelia doručili súdu vyčíslenie trov konania, na základe ktorého súd uznesením č. k. 16 C 142/2010-1002 z 15. decembra 2021 zaviazal žalovaného zaplatiť sťažovateľom náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v tam uvedených sumách. Proti predmetnému uzneseniu sa sťažovatelia bránili sťažnosťou doručenu súdu 11. januára 2022. Okresný súd 26. apríla 2022 vyzval žalovaného na vyjadrenie k podanej sťažnosti, až napokon 12. júla 2023 o sťažnosti rozhodol.

5. Sťažovatelia už pred ústavným súdom namietali prietahy v napadnutom konaní, a to skoršou ústavnou sťažnosťou doručenu 20. apríla 2021, o ktorej bolo rozhodnuté nálezom č. k. III. ÚS 301/2021-31 z 29. júna 2021 právoplatným 5. augusta 2021, v ktorom ústavný súd konštatoval porušenie práv sťažovateľov postupom okresného súdu, prikázal mu konať

v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov a každému zo s'ťažovateľov priznal primerané finančné zadosťučinenie 2 500 eur a náhradu trov konania.

6. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v ostatných veciach (teda okrem trestnoprávných, rodinnoprávných a obchodnoprávných vecí) z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „mestský súd“).

II.

Argumentácia s'ťažovateľov

7. S'ťažovatelia namietajú, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní opätovne dochádza k zbytočným priet'ahom, a to v dôsledku nečinnosti okresného súdu trvajúcej (ku dňu doručenia ústavnej s'ťažnosti, pozn.) vyše jeden rok, napriek tomu, že ústavný súd už raz prikázal okresnému súdu konať bez priet'ahov. S poukazom na judikatúru ústavného súdu a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) akcentujú, že právoplatné rozhodnutie vo veci samej nespôsobuje zánik povinnosti súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, ktorá (povinnosť) sa nesporne vzťahuje aj na rozhodovanie o trovách konania. Zdôrazňujú celkovú neprimeranú dĺžku konania, ako aj skutočnosť, že výška trov predstavuje nemalú sumu a je pre nich bezpochyby dôležitá, aby o ich nároku súd bezodkladne rozhodol a odstránil stav ich právnej neistoty.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika s'ťažovateľov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

8. Okresný súd k prijatej ústavnej s'ťažnosti zaslal vyjadrenie zákonného sudcu, ktorý okrem iného poukázal na tú skutočnosť, že za sudcu bol vymenovaný 14. decembra 2022, a preto sa nedokáže vyjadriť k dôvodom, pre ktoré súd vo veci predtým nekonal. Uviedol, že zo súdneho registra ani spisu samotného nie je zrejmé, kedy mu bola vec pridelená, a taktiež že nemal vedomosť, že v predmetnej veci už bol vydaný nález ústavného súdu. Spisy po vyššom súdnom úradníkovi, ktorý ukončil výkon práce na okresnom súde, mu boli fyzicky odovzdané až v marci 2023, a keďže sa domnieval, že vec nespádala do žiadnej výnimky umožňujúcej vybaviť ju prednostne, bolo o s'ťažnosti s'ťažovateľov proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o náhrade trov konania rozhodnuté 12. júla 2023, teda až po podaní aktuálne prejednávanej ústavnej s'ťažnosti.

III.2. Replika s'ťažovateľov:

9. S'ťažovatelia vo svojej replike v plnom rozsahu zotrvali na podanej ústavnej s'ťažnosti a zdôraznili, že súd sa ani len nepokúša ospravedlniť svoju nečinnosť pri rozhodovaní o trovách konania a sám priznáva existenciu stavu porušujúceho ich práva. Sú presvedčení, že nedostatočná personálna obsadenosť súdu, nesprávna organizácia práce a neplnenie pracovných povinností jednotlivými zamestnancami nemôžu mať vplyv na zodpovednosť súdu ako orgánu verejnej moci

za vzniknuté priedahy. S poukazom na ustálenú judikatúru ústavného súdu sumarizujú, že okresný súd hrubo porušil záväzný príkaz ústavného súdu konať v ich veci bez zbytočných priedahov.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto pristúpil k posúdeniu veci samej.

11. V nadväznosti na uznesenie o prijatí ústavnej sťažnosti ústavný súd pripomína, že existenciu zbytočných priedahov v napadnutom konaní bude posudzovať len v období od 5. augusta 2021, t. j. po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 301/2021-31 z 29. júna 2021, v ktorom posudzoval postup okresného súdu vo vzťahu k namietaným právam sťažovateľov.

12. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priedahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval aj sťažnosť sťažovateľov.

13.1. Ústavný súd považuje za potrebné poukázať na judikatúru ESĽP, konkrétne na jeho rozsudok v prípade Čičmanec proti Slovenskej republike (rozsudok z 28. 6. 2016 k sťažnosti č. 65302/11), na ktorý poukázali aj sťažovatelia a ktorým ESĽP rozhodol okrem iného aj o tom, že dĺžka konania napadnutého sťažnosťou nespĺňala požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (a to aj napriek skutočnosti, že toto konanie v čase podania ústavnej sťažnosti prebiehalo podobne ako v tomto prípade už len vo fáze týkajúcej sa trov konania). Európsky súd pre ľudské práva v bode 50 uvedeného rozsudku konštatoval, že čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby všetky stupne konania týkajúce sa rozhodovania o občianskych právach a záväzkoch vrátane konania nasledujúceho po rozsudku v merite veci (čo zahŕňa teda aj fázu konania týkajúcu sa trov) boli rozhodnuté v primeranej lehote.

14. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že konanie vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 16 C 142/2010 bolo v čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľov v merite veci právoplatne skončené, a to 10. septembra 2021, keď nadobudol právoplatnosť (v poradí druhý) rozsudok okresného súdu z 19. júla 2021. Konanie v tom čase prebiehalo už len vo fáze týkajúcej sa rozhodovania o výške trov konania. Keďže všeobecný súd rozhoduje o výške trov konania podľa vopred ustanovených zásad a podľa úkonov, ktoré boli v konaní vykonané účastníkmi (resp. stranami sporu) a ich právnymi zástupcami, ústavný súd uvedené rozhodovanie nepovažuje za právne zložité. Skutkovo musí v každom prípade vychádzať len z obsahu spisu. Na základe uvedeného rozhodovanie o výške trov konania zásadne nemožno považovať za postup všeobecného súdu, ktorý by vykazoval osobitnú náročnosť.

15. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd posudzoval priebeh napadnutého konania, bolo správanie sťažovateľov ako strany sporu. Ústavný súd nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali vzniku zbytočných priet'ahov zo strany sťažovateľov.

16. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu. Ústavný súd hodnotí, že zásadný podiel na priet'ahoch má nepochybne nečinnosť súdu, a to od apríla 2022, keď zaslal žalovanému na vyjadrenie sťažnosť sťažovateľov, do júla 2023, keď o predmetnej sťažnosti rozhodol, teda celkovo 15 mesiacov. Aj z vyjadrenia samotného súdu vyplýva, že v uvedenom období bol vo veci úplne nečinný, a to napriek predošlému príkazu ústavného súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov (nález č. k. III. ÚS 301/2021-31).

17. Sťažovatelia okrem všeobecných tvrdení o tom, že od podania ich žaloby uplynulo takmer 13 rokov, namietajú, že do podania ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania, ktorá je integrálnou súčasťou súdneho konania. Okresný súd o predmetnej žalobe rozhodol 19. júla 2021, rozsudok nadobudol právoplatnosť 10. septembra 2021. Z uvedeného je zrejmé, že právna neistota sťažovateľov týkajúca sa práva, ktoré si proti žalovanému uplatnili na súde, bola odstránená už v septembri 2021 (právoplatnosťou rozsudku). Zároveň bola týmto momentom dosiahnutá aj právna istota sťažovateľov týkajúca sa nároku na náhradu trov konania, teda ešte pred tým, ako podali ústavnú sťažnosť.

18. Miera právnej neistoty sťažovateľov v čase podania ústavnej sťažnosti spočívala v tom, že nebolo rozhodnuté o výške ich nároku na náhradu trov konania. Pozornosti ústavného súdu neušlo, že aj keď konanie ako celok v dôsledku nerozhodnutia o predmetnej otázke nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené, do šiestich dní od doručenia ústavnej sťažnosti okresnému súdu na vyjadrenie bolo rozhodnuté o sťažnosti sťažovateľov a aj táto fáza konania bola skončená.

19. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľov, postupu okresného súdu poznamenaného nečinnosťou v trvaní pätnástich mesiacov pri rozhodovaní o výške trov konania ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

20. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu konajúceho vo veci. Pri posudzovaní odôvodnenosti ústavnej sťažnosti preto ústavný súd v súlade s dlhodobou doktrínálnou koncepciou posudzovania tejto otázky nemohol prihliadnuť na nadmernú zaťaženosť, resp. nedostatočnú obsadenosť všeobecného súdu, a to napriek subjektívnemu porozumeniu týchto okolností. Prietahy v konaní nemožno ospravedlniť všeobecne známou preťaženosťou sudcov ani množstvom procesných úkonov sudcu; je totiž vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva, zakotvené v ústave i v dohovore boli rešpektované a prípadné nedostatky v tomto smere nemôžu ísť na ťarchu občanov, ktorí od súdu právom očakávajú ochranu svojich práv v primeranej dobe. Nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (m. m. IV. ÚS 337/2018).

21. Nad rámec uvedeného ústavný súd pripomína, že systémové zlyhania pri správe súdnictva bez ohľadu na to, ktorý zo štátnych orgánov za ne zodpovedá, nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017).

22. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd síce v napadnutom súdnom konaní zistil porušenie označených práv sťažovateľov, avšak napadnuté konanie (po účinnosti novej súdnej mapy vedené na mestskom súde, pozn.) bolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené aj vo vzťahu k trovám konania, ústavný súd návrhu sťažovateľov, aby prikázal okresnému súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov, nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

V.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

25. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadajú priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 eur každému. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Ústavný súd pri určení sumy finančného zadosťučinenia vzal do úvahy predovšetkým to, že v čase meritórneho rozhodovania mestský súd vo veci výšky trov konania právoplatne rozhodol, čím došlo k zásadnému napraveniu stavu namietaného sťažovateľmi v ústavnej sťažnosti. Zohľadňujúc ďalej celkovú dĺžku nečinnosti súdu počas jeho rozhodovania o výške trov konania, ústavný súd považoval za primerané priznanie finančného zadosťučinenia v sume 500 eur každému zo sťažovateľov (bod 2 výroku nálezu) a vo zvyšnej časti ich návrhu nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

VI. Trov konania

27. Ústavný súd priznal sťažovateľom nárok na náhradu trov konania (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) v celkovej sume 841,39 eur (bod 3 výroku nálezu).

28. Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) (§ 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 13 ods. 2, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky). Základná sadzba odmeny po znížení o 50 % pri zastupovaní dvoch alebo viacerých sťažovateľov za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 104,34 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti, podanie vyjadrenia), čo celkovo predstavuje sumu 701,16 eur a po zvýšení o 20 % sadzbu dane z pridanej hodnoty, ktorej platiteľom je právna zástupkyňa sťažovateľov, sumu 841,39 eur.

29. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

30. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2023

**Jana Baricová
predsedníčka senátu**